

МИХАЙЛЮК Анна Володимирівна,
курсант 308 навчальної групи ННІ ПД
Національної академії внутрішніх справ,
рядовий поліції

БАКУТІН Євген Іванович,
Кандидат юридичних наук, старший
викладач кафедри тактичної
підготовки ННІ ПД, Національна
академія внутрішніх справ

ДЕЗІНФОРМАЦІЯ ЯК ЗАГРОЗА ЕФЕКТИВНОСТІ МОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ПРОФЕСІЙНІЙ СФЕРІ

Дезінформація стала серйозною загрозою для ефективності мовної комунікації в професійній сфері. Це явище охоплює поширення неправдивої інформації з метою введення людей у оману та перешкоджання їм у отриманні точної інформації про події та процеси. Дезінформація — це неправдива, оманлива, маніпулятивна інформація, створена навмисне заради економічних, політичних або інших вигод. [1]. У сучасному світі, де Інтернет відіграє ключову роль у поширенні інформації, дезінформація набула особливого

значення через свою здатність швидко розповсюджуватися за допомогою цифрових платформ.

Разом із тим, вважаємо, що загрози дезінформації для поліцейської діяльності це:

по-перше: психологічний вплив, а саме, дезінформація використовується як засіб психологічного впливу, спрямованого на створення викривленої реальності щодо діяльності правоохоронних органів шляхом надання перекручених або неправдивих відомостей. Це може суттєво вплинути на прийняття рішень поліцейськими фахівцями і підірвати довіру громадськості до офіційних джерел інформації про діяльність поліції.

по-друге: цифрова експансія. Поширення дезінформації через цифрові канали значно підвищує її ефективність порівняно з традиційними засобами масової інформації у сфері правоохоронної діяльності. Соціальні мережі та інші онлайн-платформи стають основними аренами для розповсюдження фейкових новин і пропаганди щодо дій поліції, що може призвести до загострення суспільних відносин та зниження

авторитету правоохоронних органів.

по-третє: це вплив на репутацію правоохоронних органів. Дезінформація може мати катастрофічний вплив на імідж поліції й довіру громадськості до неї. Навіть випадкові випадки поширення неправильної інформації можуть призвести до втрати довір'я й зниження ефективності роботи поліцейських підрозділів через зменшення співпраці з населенням.

по-четверте: це роль публічних відносин у поліцейській діяльності. Публічні відносини в сфері правоохоронної діяльності повинні бути прозорими й чесними, проте іноді вони можуть бути використані для створення й розповсюдження дезінформації як частини інформаційної війни проти певних груп населення чи організацій. Ця практика не тільки шкодить репутації окремих підрозділів але й підтримує нормалізацію «організованого брехання» у суспільстві щодо дії влади та її інститутів.

Для протидії негативному впливу дезінформації необхідно вдосконалювати системи фактчекінг та підвищувати рівень освіти щодо критичного використання цифрових платформ

серед населення та фахівців різних галузей діяльності. Крім того, важливим є розвиток кодексу етики в галузі публічних відносин і медійного менеджменту для запобігання поширенню фейкової інформації [2].

Українські медіа відіграють важливу роль у формуванні інформаційного фронту шляхом забезпечення достовірності даних та міжнародної підтримки України. Для подальшого зміцнення інформаційної безпеки необхідно продовжувати вдосконалювати правові механізми, підтримувати незалежні медіа та активізувати інформаційно-просвітницьку роботу серед громадян [4].

Регіональні медіа України стали надійними джерелами інформації для своїх громад, допомагаючи своїм читачам скласти якомога точніше уявлення про ситуацію під час війни. Вони швидко передають достовірну інформацію про події, зупиняючи поширення фейків і забезпечуючи соціальну згуртованість. Регіональні медіа часто діють ефективніше за державні структури в протидії дезінформації через свою здатність оперативно реагувати на місцеву ситуацію [5].

Дезінформація є серйозною загрозою для ефективної мовної комунікації в професійній сфері, особливо в контексті правоохоронної діяльності та національної безпеки. Поширення фейкової інформації через цифрові платформи може суттєво вплинути на прийняття рішень поліцейськими фахівцями і підірвати довіру громадськості до офіційних джерел інформації. Протидія дезінформації вимагає вдосконалення систем фактчекінгу, підвищення рівня освіти щодо критичного використання цифрових платформ та розвитку кодексу етики у галузі публічних відносин.

Для подальшого зміцнення інформаційної безпеки необхідно продовжувати вдосконалювати правові механізми, підтримувати незалежні медіа та активізувати інформаційно-просвітницьку роботу серед громадян. Таким чином, боротьба з дезінформацією є ключовим аспектом національної безпеки України в умовах сучасних інформаційних війн.

Список використаних джерел:

1. Епідемія дезінформації: чому фейки стали частиною нашого життя і як “вакцинуватися”, Богдан Миколайчук. URL: <https://cedem.org.ua/analytics/epidemiya-dezinformatsiyi/>

2. A study on disinformation, its digital proliferation, and effects on organizational integrity. (дослідження дезінформації, її цифрового поширення та впливу на організаційну цілісність) URL: <https://systems.enpress-publisher.com/index.php/jipd/article/view/7980>
3. Протидія дезінформації, медіаграмотність та робота в соціальних медіа: як органи державної влади використовують новітні комунікаційні інструменти. URL: https://mvs.gov.ua/news/protidiia-dezinformaciyi-mediagramotnist-ta-robota-v-socialnix-media-ia-organi-derzavnoyi-vladi-vikoristovuiut-novitni-komunikaciini-instrumenti?utm_source=perplexity
4. Медіа як щит проти пропаганди: роль ЗМІ у захисті держави та суспільних інтересів. URL: https://ants.org.ua/media-yak-shhyt-proty-propagandy-rol-zmi-u-zahysti-derzhavy-ta-suspilnyh-interesiv/?utm_source=perplexity
5. Верховна Рада України: Роль журналістів в російсько-українській війні. URL: <https://systems.enpress-publisher.com/index.php/jipd/article/view/7980>